

Alt i alt turde det fremgaa af det ovenfor udviklede, at det af Udvalget i Henstillingen fremsførte Forslag ej heller er af økonomisk Betydning.

Man skal herefter gaa over til

Henstillingen ad § 24.

Paragraffens Bestemmelse om, at Søværnets Bygningstvæsen kan bestyres af en Officer i Søofficerskorpsen — altsaa en tjenstgørende Officer — kan Udvalget ikke billige, idet den omhandlede Bestemmelse tilslæder en Forening af Bestillinger, som skulde synes at være ret uforenelige.

Ministeriet skal i den Anledning bemærke, at § 24 paa det i forrige Samling fremsatte Lovforslag var ganske enslydende med den gældende Ordningens Bestemmelser for Besættelsen af Posten som Bestyrer af Søværnets Bygningstvæsen. Disse Bestemmelser ere i sin Tid indførte paa Loven af det af Folketinget i Samlingen 1879—80 til Behandlingen af denne Sag nedsatte Udvalg.

Paa det i nævnte Samling fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning var der nemlig herfra foreslaaet, at Bestyreren skulde kunne være en Officer uden for Nummer i Flaaden eller i Ingeniørkorpsen. Folketingsudvalget udstød Ordene „uden for Nummer“. Denne Ændring vedtoges af Tinget ved 2den Behandling og gik derefter over i Loven.

Der viste sig imidlertid snart Vanskeligheder ved Udførelsen i Praksis af de saaledes ændrede Bestemmelser for Besættelsen af Bestyrerposten, hvilket nærmere vil fremgaa af nedenstaaende Oversigt over, hvorledes Forholdene udviklede sig videre for denne Sags Bedkommende.

I de første Aar efter Vedtagelsen af Ordningens Loven i 1880 bestyredes Posten af en Kaptajn i Ingeniørkorpsen, der altsaa lønnedes af Hæren. Da vedkommende Kaptajn stod for Tur til Fjor fremmelse i sit Korps, erklærede Krigsministeriet, at Ingeniørkorpsen ikke vilde kunne undvære den ene af dets 4 Officerer af Oberstklassen, og Marineministeriet, der maatte ønske at beholde vedkommende Officer som Bestyrer af Bygningstvæsenet, søgte derfor paa Finanslovsforlaget for 1883—84 en ekstraordinær Bevilling til en Oberstløjtnant af Ingeniørkorpsen som Bestyrer af nævnte Post. Bevillingen blev givet, og den 1ste Maj 1883 overgik den nævnte Officer, der imidlertid var bleven forfremmet og sat uden for Num-

mer i Ingeniørkorpsen, til Tjeneste under Søværnet med Lønning fra dette.

Dette Forhold har bestaaet siden da, og man burde vel derfor ogsaa paa det i Samlingen 1894—95 fremsatte Forslag til en ny Ordningens Lov have overført den paa Finansloven hjemlede Besættelsesmaade for Bestyrerposten til selve Ordningens Lov. Da nu Udvalget imidlertid i den foreløbige Betænkning har udtalt sig imod, at Bygningstvæsenet kan bestyres af en Officer i Søofficerskorpsen, hvilken Udtalelse man herfra ganske kan tiltræde, har man deraf taget Anledning til paa nærværende Lovforslag at føre Bestemmelserne for Besættelsen af Posten tilbage til, hvad der var foreslaaet i saa Henseende paa Forslag til Lov om Søværnets Ordning i Samlingen 1879—80, hvorved det af Udvalget paalagde Forhold formentlig ogsaa vil være afhjulpet.

Nogen Merudgift vil jo, som ovenfor oplyst, ikke foranlediges af denne Forandring.

Det næste Afsnit i Betænkningen, som man skal udtale sig om, er

Henstillingen ad §§ 28—30.

Ihvorel Henstillingen kun angives at omfatte §§ 28—30, behandles dog i denne endvidere §§ 31 og 33, med andre Ord, det er Lovforslagets Afsnit vedrørende Søværnets Undervisningsanstalter, som er gjort til Genstand for Omtale i Henstillingen.

Denne indledes med nogle almindelige Bemærkninger om den teoretisk-faglige Uddannelse af Befalingsmænd og Underbefalingsmænd i Søværnet. Medens Udvalget fuldt vel indrømmer Betydningen af en slydig Uddannelse paa dette Omraade, og da særligt for saadanne Officerer og Underofficerer, der senere ansættes ved eller helles sig til de tekniske Fag, saa finder det dog Anledning til at udtale, at Teorien efterhaanden synes at være bleven for vidt gaaende i sin Almindelighed. Ministeriet kan imidlertid ikke være enig med Udvalget i saa Henseende, idet man ikke vil kunne indrømme, at den teoretisk-faglige Videns almindeligvis blandt Flaadens Befalingsmænd o. fl. er større end nødvendig for Bestribelsen af den Gerning, som nu til Dags paa hviler dem.

Den første af Undervisningsanstalterne, som omtales særligt i Henstillingen, er Underofficersskolen. For denne Skoles Bedkommende henstilles det, at Planen baaferes paa en 4-aarig i Stedet for paa en 6-aarig Uddannelse, hvilken Forandring for-